

BITKA NA KOSOVEM POLJU

Lazar se je povezal s Tvrtkom ter z njegovo pomočjo leta 1373 odstranil Nikolo Antomanovića. Razdelila sta si njegovo ozemlje – meja med Srbijo in Bosno je potekala po reki Drini. Tedaj je bil Lazar najmočnejši fevdalec v Srbiji. V njegovi posesti je bilo vse Pomoravje, severozahodna Srbija od Drine do Save, imel je tudi predele Mačvanske banovine. Lazar se je, tako kot Nemanići, naslanjal na srbsko cerkev. Dosegel je, da se je s Carigradom pomiril leta 1375 (zamera zaradi razglasitve partiarhije pod Dušanom).

Po bitki ob Marici so Turki začeli prodirati tudi v srbske pokrajine. prvi turški vpad v Srbijo je bil zabeležen leta 1381, ko sta dva Lazarjeva plemiča razbila nek turški oddelek. Naslednje leto je padla v turške roke Sofija. Leta 1386 je Lazar premagal Murata I. pri Pločniku. Posledica tega poraza je bila, da se je Murat I. začel pripravljati na pohod proti Srbiji. Poklicani so bili vsi oddelki iz Male Azije in z Balkanskega polotoka ter pomožne čete turških vazalov tako z vzhoda kot z zahoda. Tudi knez Lazar se je začel diplomatsko in vojaško pripravljati. Na eni strani je hotel doseči mir z Ogrsko, s katero je bil tedaj v sovražnih odnosih – vrnil je Beograd. Sprejel je spet vse tributarne vazalne obveznosti, ki jih je imel prej do kralja Ludvika.

Skupna nevarnost ga je še bolj zblížala s kraljem Tvrtkom. Ker je čutil, da je Bosna prav tako ogrožena kot Srbija, je Tvrtko tudi vojaško podprl kneza Lazarja (prenehal je osvajati Hrvaško), v pomoč je poslal oddelek pod poveljstvom Vlatka Vukovića. Od srbskih fevdalcev je bil na strani Lazarja poleg nekaterih manjših fevdalcev najpomembnejši Vuk Branković.

Do bitke je prišlo na Vidov dan 28. junija 1389 blizu Prištine. Lazarjeva vojska je štela 20 000 mož (= 16 000 borcev), turška pa 40 000 mož (= 30 000 borcev).

Potek bitke

V začetku so bili Srbi uspešni, ker so izkoristili zmedo. Milo Kobilić je z zvijačo prišel v Muratov šotor in ga zabodel. Sin Bajazit je takoj odločno prevzel sultanovo oblast in poveljstvo v svoje roke. Dal je ubiti brata Jakuba in zmagal v težki bitki. Knez Lazar je padel Turkom v roke in bil umorjen (tudi nekateri bosanski velikaši so bili ujeti in umorjeni).

Vesti o bitki na Kosovu so kmalu prodrle daleč izven Srbije. Zanimivo je, da so bili prvi vtisi takšni, da Turki niso bili zmagovalci. bosanski ban Tvrtko je poročal v Firence, da je premagal Turke in za to prejel čestitke. Nekoliko kasnejši viri pa govorijo, da je bila bitka krvava, težka in neodločena. Bajazit se je z vojsko umaknil v Azijo zaradi nemirov v državi.

Toda bližnje in daljne posledice Kosovske bitke so bile za Srbe porazne. Čeprav sultan Bajazit svojega vojaškega uspeh ni mogel takoj izkoristiti, je Srbija postala vazalna država. Srbska cerkev je ubitega kneza Lazarja takoj razglasila za svetnika in s tem podprla njegove potomce pri prevzemu oblasti.

Vuk Branković se je Turkom še naprej upiral, vendar je bil kmalu podrejen njihovi kontroli, odvzeli so mu Skopje. Umrli je v ujetništvu. Že sodobniki so občutili posledice kosovske tragedije – zato so postali dogodki okrog Kosova legenda.